

**1^η Πανελλήνια Μαθητική Προσομοίωση Επιτροπών του ΟΗΕ
για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου**

«Μαθητές σε ρόλο Διπλωμάτη»

Οδηγός Μελέτης

**Επιτροπή για την εξάλειψη φυλετικών διακρίσεων
«Απαγόρευση Φυλετικής Προπαγάνδας και Ρητορικής Μίσους»**

Πρόεδρος: Βάλια Δορμούσογλου

Αντιπρόεδρος: Ιάσων Λάβδας

Περιεχόμενα:

1. Μήνυμα Καλωσορίσματος
2. Εισαγωγή
3. Η Σύμβαση
4. Εισαγωγή στη Γενική Σύσταση
5. Τα σημαντικότερα Άρθρα
6. Ερωτήσεις
7. Χρήσιμες Ιστοσελίδες
8. Βιβλιογραφία
9. Εκθέσεις Κρατών- Μελών της Επιτροπής

Μήνυμα Καλωσορίσματος:

Αγαπητοί συμμετέχοντες και αγαπητές συμμετέχουσες,

Σας καλωσορίζουμε στην πρώτη προσομοίωση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, «Μαθητές σε Ρόλο Διπλωμάτη», και συγκεκριμένα στην Επιτροπή για την Εξάλειψη των Φυλετικών Διακρίσεων. Με ιδιαίτερη χαρά, στηρίζουμε αυτό το εγχείρημα, πιστεύοντας ότι θα αποτελέσει εφαλτήριο για τη νέα γενιά, αναφορικά με την ενασχόλησή της με τα διεθνή δρώμενα και ιδιαίτερα με τον απαιτητικό τομέα των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Μοιραζόμαστε τον ίδιο ενθουσιασμό με όλους τους συμμετέχοντες, ελπίζοντας σε μία παραγωγική διαδικασία και σε διαλόγους που θα οδηγήσουν σε χρήσιμα συμπεράσματα και περαιτέρω προβληματισμό και σκέψη.

Με εκτίμηση,

Η Πρόεδρος, Βάλια Δορμούσογλου

Ο Αντιπρόεδρος, Ιάσων Λάβδας

Εισαγωγή:

Ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ) αποτελεί έναν παγκόσμιο οργανισμό που συστάθηκε από 51 ιδρυτικά κράτη- μέλη (ανάμεσά τους και η Ελλάδα) στο Σαν Φρανσίσκο, στις 26 Ιουνίου του 1945 και τέθηκε σε ισχύ στις 24 Οκτωβρίου του ίδιου έτους, μετά τη κύρωση του Καταστατικού Χάρτη από τα Κοινοβούλια των κρατών μελών.

Οι στόχοι του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών καταγράφονται στο άρθρο ένα (1) του Χάρτη, με την παράγραφο τρία (3) να εντάσσει σε αυτούς την «ανάπτυξη και ενθάρρυνση του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων χωρίς διάκριση φυλής, φύλου, γλώσσας ή θρησκείας». Το έργο του Οργανισμού ενσαρκώνεται μέσα από τη παρουσία των κρατών μελών στις Επιτροπές του, η καθεμία από τις οποίες διαπραγματεύεται διαφορετικά θέματα.

Η «Επιτροπή για την Εξάλειψη των Φυλετικών Διακρίσεων» είναι ένα σώμα εμπειρογνομώνων, το οποίο χειρίζεται την εφαρμογή της Σύμβασης για την Εξάλειψη Όλων των Μορφών Φυλετικών Διακρίσεων από τις κυβερνήσεις κάθε κράτους. Η τελευταία αποτελεί έργο της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ με την απόφαση 2016 του 1965 και ετέθη σε ισχύ τέσσερα χρόνια μετά. Παράλληλα, οι συστάσεις υιοθετούνται από την Επιτροπή που προβλέπει το άρθρο 8 της Σύμβασης και αποτελούν αυθεντική ερμηνεία του περιεχομένου των διατάξεων των δικαιωμάτων του ανθρώπου που προστατεύει. Σε συνδυασμό με τις εκθέσεις της επιτροπής, υφίστανται τρία στάδια, τα οποία βοηθούν στην ομαλότερη λειτουργία της επιτροπής. Αυτά είναι:

1. Διαδικασία Έγκαιρης Ενημέρωσης
2. Εξέταση διακρατικών αναφορών
3. Εξέταση ατομικών αναφορών.

Η Σύμβαση:

Το υπόβαθρο της προαναφερθείσας Σύμβασης και κατά συνέπεια της Επιτροπής, εντοπίζεται στην ανάγκη της διεθνούς κοινότητας να αντιμετωπίσει το φαινόμενο των φυλετικών διακρίσεων. Λαμβάνοντας υπ όψιν ότι Χάρτης του ΟΗΕ είναι βασισμένος στις αρχές τις αξιοπρέπειας και της ίσης μεταχείρισης όλων των ανθρώπων, τα κράτη μέρη έχουν αναλάβει τη μεγάλη προσπάθεια να επιτύχουν έναν απο τους κυριότερους στόχους του ΟΗΕ – τη προώθηση του σεβασμού και της προάσπισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων αλλά και των θεμελιωδών ελευθεριών όλων των προσώπων, χωρίς να γίνεται διάκριση με βάση τη φυλή, το φύλο, τη γλώσσα ή τη θρησκεία. Η διεθνής κοινότητα, θορυβημένη απο φαινόμενα τέτοιων διακρίσεων σε πολλά μέρη του κόσμου, προωθεί μέσα απο την Επιτροπή τον διάλογο και τον προβληματισμό στο θέμα αυτό για την ανάληψη απαραίτητων μέτρων. Μέτρα για την εξάλειψη τέτοιων φαινομένων αλλά και μέτρα που θα δημιουργήσουν της απαραίτητες προϋποθέσεις πρόληψης εκδήλωσης αυτών.

Εισαγωγή στη Γενική Σύσταση:

Κατά τη διάρκεια της ογδοηκοστής σύγκλισης της Επιτροπής (Αύγουστος του 2012), η συζήτηση κινήθηκε στη θεματική της «φυλετική ρητορικής μίσους». Αρχικά, η ρητορική μίσους είναι η μορφή έκφρασης η οποία είναι επιθετική, απειλητική και προσβάλλει ένα άτομο ή ομάδα σχετικά με την προέλευση, την εθνικότητα, το χρώμα, τη θρησκεία, το φύλο και άλλα. Σε συνδιασμό με το προσδιορισμό « ρατσιστικός», αναφέρεται στη ρητορική που μπορεί να δημιουργήσει κλίμα ρατσιστικού μίσους και διακρίσεων, πόσο μάλλον όταν αυτή η μορφή έκφρασης απευθύνεται σε ομάδα ανθρώπων που ενδέχεται να ενστερνίζεται τέτοιες απάνθρωπες ιδέες και συνεπώς – με σκοπό την αναπαραγωγή τέτοιων ιδεών. Ο όρος αυτός μέσα απο την πρακτική της Επιτροπής αναλύθηκε στα άρθρα 4 και 1 της Σύμβασης (

πρακτικές και ομάδες που στοχοποιούνται). Ειδικότερα, δίδεται μεγάλη σημασία στη ρητορική μίσους που στοχεύει ένα μέρος θρησκευόμενου πληθυσμού και που δημιουργούνται λόγω αυτού, έννοιες όπως η Ισλαμοφοβία, ο αντι-σημιτισμός και πολλές ακόμα.

Κατά τη συζήτηση ενώπιον της Επιτροπής, έγινε αντιληπτή η ανάγκη σύνθεσης μιας γραπτής γνωμοδότησης που σχετίζεται με τη καταπολέμηση του φαινομένου εστιάζοντας σε σημεία όπως ο ρόλος αυτής της ρητορικής μίσους σε αθρόες καταπατήσεις δικαιωμάτων, σε γενοκτονίες και ανθρωπιστικές κρίσεις. Το ερώτημα που έπρεπε να αντιμετωπιστεί στην Επιτροπή ήταν κατα κύριο λόγο, πώς θα μπορούσε η συνολική θεώρηση της Σύμβασης για την Εξάλειψη Όλων των Μορφών. Φυλετικών Διακρίσεων να σταθεί ενάντια στις αιτίες και τις συνέπειες του φαινομένου της φυλετικής ρητορικής μίσους.

Το έργο της Επιτροπής βασίζεται σε θεμελιώδη άρθρα της Σύμβασης. Πέρα από την αναγνώριση του φαινομένου και τη προσήλωση στη προσπάθεια ολοκληρωτικής εξάλειψής του, τα άρθρα 4, 5 και 7 συμπληρώνουν το νομικό πλαίσιο γύρω από το φαινόμενο και τους τρόπους καταπολέμησης. Το δικαίωμα της ισότητας απέναντι στον νόμο, ο ρόλος της παιδείας για τη προώθηση της ανεκτικότητας και της κατανόησης, είναι θέματα που συνδέονται με τις επιταγές της σημερινής εποχής και που αναδεικνύουν την ανάγκη για συλλογική πρωτοβουλία. Παρακάτω θα αναλυθούν τα τρία άρθρα που παραπέμπουν στη Γενική Σύσταση και αποτελούν βασικό και αναπόσπαστο μέρος αυτής.

Τα σημαντικότερα άρθρα:

Άρθρο 4: Υποχρέωση Λήψης Άμεσων Μέτρων

Η κορωνίδα του τέταρτου άρθρου εμπεριέχει την υποχρέωση λήψης άμεσων μέτρων. Μέτρα τα οποία μπορούν να χαρακτηριστούν νομικά, εκτελεστικά, διοικητικά, οικονομικά καθώς και μέτρα που αφορούν σχεδιασμό πολιτικών, προγράμματα και πολιτικά καθεστώτα –

συστήματα. Η φύση του τέταρτου άρθρου είναι υποχρεωτική. Το συγκεκριμένο άρθρο αποτελείται από στοιχεία που σχετίζονται με τη ρητορική και την οργανωτική δομή για την παραγωγή λόγου. Ταυτόχρονα, το άρθρο υπηρετεί τις λειτουργίες αποτροπής ρητορικής μίσους και προωθεί την επιβολή κυρώσεων στις περιπτώσεις όπου η αποτροπή της ρητορικής μίσους αδυνατεί να επιτευχθεί.

Το άρθρο 4 αναφέρεται επίσης στις παροχές που αφορούν τη διασπορά ιδεών φυλετικής υπεροχής και αναφέρει ότι οι παροχές αυτές αφορούν την ευθεία έκφραση της προληπτικής λειτουργίας της συνθήκης και ταυτόχρονα αποτελούν μία σημαντικά συμπληρωματική βαθμίδα στις παροχές που αφορούν το δεδομένο της αποτροπής της ρητορικής μίσους.

Η επιτροπή προτείνει συγκεκριμένα ότι η ποινικοποίηση των μορφών ρατσιστικής έκφρασης οφείλει να είναι μετριασμένη, όσον αφορά σε σοβαρές υποθέσεις, ενώ αντίστοιχα, όταν οι υποθέσεις χαρακτηρίζονται ως ήπιες, οφείλουν να αντιμετωπίζονται με μέτρα διαφορετικά του Ποινικού Κώδικα, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση και την έκταση του αντίκτυπου που έχει συγκεκριμένη ρητορική στα άτομα ή ομάδες που στοχοποιούνται περισσότερο μέσω αυτής.

Το άρθρο 4 δεν εφαρμόζεται αυτόματα, καθώς τα κράτη- μέλη δεν δεσμεύονται προς αυτό. Ωστόσο τα κράτη- μέλη υποχρεούνται από τους όρους του άρθρου να υιοθετήσουν νομοθεσία σχετική με την αντιμετώπιση της φυλετικής ρητορικής μίσους. Σύμφωνα με αυτήν, η επιτροπή προτείνει στα κράτη- μέλη να στοιχειοθετήσουν ως παραπτώματα, τα οποία θα θεωρούνται αξιόποινα, τα εξής και να προχωρήσουν σε αποτελεσματικές κυρώσεις:

1. Την οποιαδήποτε διασπορά ιδεών που βασίζεται σε φυλετική ή εθνική υπέροχη ή μίσος,

2. Την πρόκληση μίσους, περιφρόνησης ή διάκρισης έναντι μελών μίας ομάδας με βάση τη φυλή τους, το χρώμα, την καταγωγή ή την κρατική ή εθνική προέλευση,
3. Απειλές ή πρόκληση βίας έναντι ατόμων ή ομάδων με βάση τα παραπάνω,
4. Έκφραση προσβολών, γελοιοποίησης ή συκοφαντίας ατόμων ή ομάδων ή αιτιολόγηση μίσους, περιφρόνησης ή διακρίσεων με βάση τα παραπάνω, όταν ισοδυναμεί ξεκάθαρα με πρόκληση μίσους ή διάκρισης,
5. Συμμετοχή σε οργανώσεις και δραστηριότητες, οι οποίες προωθούν και προκαλούν φυλετική διάκριση.

Επίσης, η Επιτροπή προτάσσει ότι οποιαδήποτε δημόσια άρνηση ή προσπάθεια αιτιολόγησης εγκλημάτων γενοκτονίας και εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας, όπως αυτά ορίζονται από το Διεθνές Δίκαιο, πρέπει να στοιχειοθετηθούν ως αξιόποινα παραπτώματα, δεδομένου ότι αποτελούν ξεκάθαρη πρόκληση σε φυλετική διάκριση. Η Επιτροπή υπογραμμίζει επίσης ότι η διατύπωση γνώμης σχετικά με ιστορικά γεγονότα ούτε απαγορεύεται, ούτε διώκεται.

Για την προαγωγή της διασποράς ιδεών και τις προκλήσεις ρητορικής μίσους ως αξιόποινα παραπτώματα, η επιτροπή θεωρεί ότι οι παρακάτω παράγοντες πρέπει να ληφθούν υπόψη:

1. Το περιεχόμενο και η δομή του λόγου,
2. Το υπάρχον οικονομικό κοινωνικό και πολιτικό κλίμα,
3. Η θέση και κατάσταση του ομιλητή,
4. Το εύρος του λόγου,
5. Οι σκοποί και στόχοι του λόγου.

Η πρόκληση ρητορικής μίσους αναζητά, χαρακτηριστικά, να επηρεάσει το κοινό, ώστε να υιοθετήσει συγκεκριμένες μορφές συμπεριφοράς, συμπεριλαμβανομένης της διάπραξης εγκλήματος μέσω της υπεράσπισης συγκεκριμένων ιδεών ή απειλών. Η πρόκληση μπορεί να εκφραστεί ή να υπονοηθεί μέσω πράξεων, όπως η επίδειξη ρατσιστικών συμβόλων ή η κατανομή υλικού καθώς και λέξεων, όπως η παραγωγή λόγου.

Τα κράτη-μέρη πρέπει να λάβουν υπόψη τους ότι, για να υπάρξει η πρόκληση ως αξιόποινη πράξη πρέπει να εξεταστούν η πρόθεση του ομιλητή και ο άμεσος κίνδυνος ή η πιθανότητα ότι η συμπεριφορά που θέλει να προκαλέσει ομιλητής θα προκληθεί από τον ίδιο τον λόγο.

Παράλληλα, τονίζεται ότι δεν είναι αρκετή η δήλωση των μορφών συμπεριφοράς που περιγράφησαν στο άρθρο 4 ως αξιόποινων. Ωστόσο, σημειώνεται ότι δεν συμπεριλαμβάνεται στη βασική λειτουργία της Επιτροπής η θεώρηση και η ερμηνεία των δεδομένων και του εθνικού νόμου από τις εσωτερικές αρμόδιες αρχές, εκτός και αν οι αποφάσεις θεωρούνται άρρητα υπερβολικές.

Κατά συνέπεια, ανεξάρτητα, αμερόληπτα και ενημερωμένα δικαστικά σώματα είναι σημαντικά, ώστε να διασφαλίσουν ότι τα δεδομένα και οι νομικές προαγωγές ατομικών υποθέσεων εξερευνώνται με βάση τα διεθνή δεδομένα για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Το άρθρο 4 σημειώνει ότι τα μέτρα εξάλειψης πρόκλησης ρητορικής μίσους και διασποράς πρέπει να ληφθούν με γνώμονα τις αρχές της Οικουμενικής Διακήρυξης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και με γνώμονα τα Δικαιώματα που αναφέρονται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Παράλληλα, η υποπαράγραφος που αναφέρεται στο γνώμονα αυτό, έχει ερμηνευθεί από την επιτροπή έτσι ώστε να συνάδει με τα ανθρώπινα δικαιώματα και με τις ελευθερίες ως σύνολο, χωρίς να περιορίζεται στην ελευθερία της γνώμης και της έκφρασης, η οποία ωστόσο θα πρέπει να ληφθεί ως η πιο σημαντική, όσον αφορά στη νομιμότητα των περιορισμών που αναφέρονται στη ρητορική ως πράξη.

Υπό τους όρους του άρθρου 4 που αφορούν τις δημόσιες αρχές και τους δημόσιους θεσμούς για τις ρητές αναφορές που προκαλούνται από αυτές τις αρχές ή τους θεσμούς, αντιμετωπίζονται από την επιτροπή με ιδιαίτερη σοβαρότητα και συγκεκριμένα δηλώσεις που έχουν πραγματοποιηθεί από υψηλόβαθμους αξιωματούχους αυτών των αρχών ή των θεσμών.

Ως παραδοσιακή τακτική, η Επιτροπή έχει ζητήσει από τα κράτη-μέρη, τα οποία διατηρούν επιφυλάξεις σχετικά με τη συνθήκη, να τις αποσύρουν. Ωστόσο, δίνεται η δυνατότητα στα κράτη μέρη να παρέχουν πληροφορίες στην Επιτροπή ως προς τους λόγους για τους οποίους κρατούν αυτές τις επιφυλάξεις και κατά πόσο αυτές επηρεάζουν την εθνική νομοθεσία και πολιτική και αν υπάρχει πρόβλεψη μέσα σε ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα περιορισμού ή πλήρους απόσυρσης των συγκεκριμένων επιφυλάξεων.

Άρθρο 5: Απαγόρευση Φυλετικών Διακρίσεων και Εγγύηση του Δικαιώματος

Το άρθρο 5 της Συνθήκης σημειώνει την υποχρέωση των κρατών-μερών να απαγορεύσουν και να εξαλείψουν τις φυλετικές διακρίσεις και να εγγυηθούν το δικαίωμα όλων στο νόμο, χωρίς διαχωρισμό που να αφορά τη φυλή, το χρώμα, την κρατική ή την εθνική προέλευση. Συγκεκριμένα, γίνεται αναφορά στην απόλαυση των αστικών, πολιτικών, οικονομικών, κοινωνικών και πολιτισμικών δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων της σκέψης, συνείδησης, θρησκείας, ελευθερίας της σκέψης και της έκφρασης και της ελευθερίας του συνέρχεσθαι και συνεταιρίζεσθαι.

Η ελευθερία της γνώμης και της έκφρασης αναγνωρίζεται ως ένα από τα πιο σημαντικά δικαιώματα σε ένα μεγάλο εύρος διεθνών οργανισμών και θεσμών, συμπεριλαμβανομένης της Οικουμενικής Διακήρυξης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Ωστόσο, το δικαίωμα στην ελευθερία της έκφρασης δεν είναι απεριόριστο αλλά μαζί με τα δικαιώματα του φέρει και συγκεκριμένες ευθύνες. Ενδέχεται, λοιπόν, να υπάρχουν συγκεκριμένοι περιορισμοί, μόνο

όταν αυτοί παρέχονται από το νόμο και θεωρούνται απαραίτητοι για την προστασία των δικαιωμάτων της φήμης των άλλων και για την προστασία της εθνικής ασφάλειας ή της δημόσιας τάξης ή της δημόσιας υγείας και της ηθικής.

Κατά συνέπεια τα άτομα και οι ομάδες που δικαιούνται προστασία σύμφωνα με τη συνθήκη, απολαμβάνουν επίσης το δικαίωμα στην ελευθερία της έκφρασης. Η ελευθερία της έκφρασης αποτελεί την κορωνίδα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και η διασπορά της γνώσης αναφορικά με την κατάσταση της απόλαυσης των πολιτικών, αστικών, οικονομικών, κοινωνικών και πολιτισμικών δικαιωμάτων βοηθά ευάλωτες ομάδες στην εξισορρόπηση της δύναμης ανάμεσα στους κοινωνικούς φορείς και προωθεί τη διαπολιτισμική κατανόηση και ανοχή.

Άρθρο 7: Αίτια Ρητορικής Μίσους και Μέτρα Εξάλειψης

Τέλος, το άρθρο 7 της συνθήκης σημειώνει τις αιτίες της ρητορικής μίσους και πρεσβεύει τα κατάλληλα μέσα για την εξάλειψη των φυλετικών διακρίσεων που περιγράφονται στο άρθρο 2. Η ιδιαίτερη σημασία του άρθρου δεν έχει περιοριστεί σχετικά με τα χρόνια της ύπαρξής του. Το άρθρο 7 αφορά την εκπαιδευτική προσέγγιση στην εξάλειψη των φυλετικών διακρίσεων και αποτελεί μία αναπόφευκτη συμπληρωματική στις άλλες προσεγγίσεις, ώστε να καταπολεμηθούν οι φυλετικές διακρίσεις. Οι αιτίες του ρατσισμού μπορούν να θεωρηθούν, μεταξύ άλλων, προϊόντα ανεπαρκούς εκπαίδευσης και παιδείας και συγκεκριμένα τα αποτελεσματικά αντίδοτα ενάντια στην φυλετική ρητορική μίσους περιέχουν την εκπαίδευση ως προς την ανοχή και κατά συνέπεια την καταπολέμηση των φυλετικών διακρίσεων.

Σύμφωνα με το άρθρο 7, τα κράτη-μέλη αναλαμβάνουν την πρωτοβουλία να υιοθετήσουν άμεσα και αποτελεσματικά μέτρα. Συγκεκριμένα στους τομείς εκπαίδευσης, διδασκαλίας, πολιτισμού και πληροφόρησης με γνώμονα την καταπολέμηση προκαταλήψεων, οι οποίες

οδηγούν σε φυλετικές διακρίσεις και με σκοπό την προώθηση της κατανόησης, της ανοχής και της φιλίας μεταξύ των εθνών. Προωθείται επίσης η φιλία μεταξύ εθνικών και φυλετικών ομάδων, όπως επίσης και η προώθηση των οικουμενικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως αυτά περιγράφονται στην συνθήκη.

Τομέας Εκπαίδευσης:

Τα εκπαιδευτικά συστήματα των κρατών-μελών εκπροσωπούν μία σημαντική προσέγγιση στη διασπορά των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην πληροφόρηση για αυτά και στις προοπτικές τους. Κατάλληλες εκπαιδευτικές στρατηγικές που συμπεριλαμβάνονται στις σημειώσεις του άρθρου 7 συμπεριλαμβάνουν την διαπολιτισμική εκπαίδευση.

Τομέας Πολιτισμού:

Η επαρκής γνώση της ιστορίας, του πολιτισμού και των παραδόσεων των φυλετικών ή εθνικών ομάδων που παρίστανται σε ένα κράτος- μέλος, συμπεριλαμβανομένων των αυτοχθόνων πληθυσμών και ατόμων αφρικανικής καταγωγής, θεωρούνται από τα καίρια σημεία του άρθρου, καθώς και η προώθηση του αμοιβαίου σεβασμού και κατανόησης. Βάση πρέπει να δοθεί και στην προσπάθεια υπογράμμισης της συμβολής όλων των ομάδων στην κοινωνική, οικονομική και πολιτισμική καθημερινότητα και στη διαμόρφωση της εθνικής ταυτότητας και της εθνικής οικονομικής και κοινωνικής προόδου.

Τομέας Ενημέρωσης:

Ταυτόχρονα, επαρκώς ενημερωμένα, ηθικά και αντικειμενικά μέσα, συμπεριλαμβανομένων των μέσων κοινωνικής δικτύωσης και του διαδικτύου, κατέχουν τον απαραίτητο ρόλο στην προώθηση της ευθύνης και στην διασπορά ιδεών. Σε συνδυασμό με την ύπαρξη επαρκούς

νομικού πλαισίου που να αφορά τα μέσα, σε πλήρη στοίχιση με τα διεθνή δεδομένα, τα κράτη μέλη πρέπει να ενθαρρύνουν τα δημόσια αλλά και ιδιωτικά μέσα, ώστε να υιοθετήσουν κώδικα επαγγελματικής ηθικής που να αφορά το σεβασμό στις αρχές της συνθήκης και σε άλλες θεμελιώδεις προδιαγραφές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Παράλληλα, τα μέσα θα πρέπει να αποφύγουν τη σκόπιμη αναφορά στη φυλή, εθνικότητα και θρησκεία ή σε άλλα χαρακτηριστικά ομάδων με τρόπο, ο οποίος μπορεί να προκαλέσει προβλήματα. Οι αρχές της συνθήκης υπηρετούνται από την ενθάρρυνση για πλουραλισμό στα μέσα, συμπεριλαμβανομένης της διευκόλυνσης της πρόσβασης σε αυτά και ιδιοκτησίας των μέσων από μειονότητες, αυτόχθονες ή και άλλες ομάδες, συμπεριλαμβανομένων των μέσων στη μητρική τους γλώσσα. Τέλος, σύμφωνα με το άρθρο 7 της συνθήκης τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασπείρουν τη γνώση των συγκεκριμένων προδιαγραφών και διαδικασιών και να προωθήσουν συγκεκριμένο τύπο εκπαίδευσης, σε ομάδες που εμπλέκονται άμεσα με την πραγματοποίηση και τήρηση των όρων της συνθήκης, όπως κοινωνικούς λειτουργούς δικαστικούς κτλ.

Θέματα προς συζήτηση:

1. Ποιες είναι οι καταλληλότερες, κατά την πολιτική σας, προτάσεις για την απάλειψη της ρητορικής μίσους στη σύγχρονη κοινωνία;
2. Με ποιο τρόπο μπορούν τα κράτη να εφαρμόσουν αποτελεσματικότερα τα προβλεπόμενα από τη Σύμβαση μέτρα για την εξάλειψη της ρητορικής μίσους.;

Χρησιμες ιστοσελίδες:

Σύνδεσμος Γενικής Σύστασης:

http://tbinternet.ohchr.org/_layouts/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolno=CERD%2fC%2fGC%2f35&Lang=en

Ιστοσελίδα Επιτροπής Φυλετικών Διακρίσεων: <http://www2.ohchr.org/english/bodies/cerd/>

Γενική Σύσταση για την Καταπολέμηση της Ρητορικής Μίσους:

http://tbinternet.ohchr.org/_layouts/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolno=CERD%2fC%2fGC%2f35&Lang=en

Εκθέσεις Κρατών- Μελών της Επιτροπής:

<http://tb.ohchr.org/default.aspx?ConvType=17&docType=36>